

Poctivé jednání – pravá sádhana

→ *Promluva Satja Sái Báby z 24. listopadu 2000* ←

Laskavost, lidskost, ctnost a kulturnost by měly být patrné praxí.

Ten, kdo je uplatňuje, je pravý sádhaka.

Toto je pravda, na kterou klade Bhagaván důraz.

(báseň v telugu)

Svět je naplněn svatými kvalitami. Prvotní důležitost má čas. Srdce je něžné, mysl je sladká jako nektar. Žijete v tak nádherné zemi s mnohými ctnostmi a nedaří se vám je poznat. Lidé, žijící v rodinách, si neuvědomují, že ono něžné srdce a sladká mysl je jim pohotově k dispozici. Rodina je jako brýle před vaším zrakem. Zatímco se brýle mohou jevit před vašimi očima jako překážka, ve skutečnosti pomáhají zlepšit vidění. Neměli byste se nechat odradit každou překážkou či nesnází, která vás potká. Jsou to jen pomůcky vaší *sádhaně* a nikoli zábrany. Toto by měli mít *sádhakové* pevně na mysli.

Jaký je oheň, takový je kouř (oblak). Jaký je oblak, takový je déšť. Jaký je déšť, taková je úroda. Jaká je úroda, taková je potravina. Lze si představit, že chutné jídlo skutečně vyzařuje ze srdce srdcí. Oblaka se tvoří v souladu s vašimi pocity v srdci. Deště jsou závislé na mracích. Vy jednáte v souladu s myšlenkami ve své mysli. Plody odpovídají vykonaným činům.

Malý příklad: Vezmete-li malý kámen a hodíte jej do studny, vytvoří se vlny a rozšíří se, až pokryjí téměř celou hladinu. Šíří se tak daleko, až se stanou neviditelnými vašemu zraku. Stejným způsobem, jako kámen hozený do studny, vytváří malá myšlenka rozruch v celé vaší mysli, odkud se rozšíří do celého těla. Povahou myšlenek je ovlivněné celé tělo. Vaše oči vyhledávají takové obrazy, jaké jsou inspirované myšlenkou. Ruce vykonávají činy podobné povahy pod vlivem myšlenkových vln. Podobně jsou ovlivněné i nohy a vy chodíte na taková místa, kam vás ponoukají myšlenky mysli.

Proto byste ve své mysli měli pěstovat čisté a svaté myšlenky. Když vstoupí čisté myšlenky z mysli do srdce, rozšíří se do všech údů a pročistí celé tělo. Podobně je naopak nepříznivě ovlivněné nečistotou celé tělo, jsou-li myšlenky nečisté. Má-li každý v zemi čisté myšlenky, bude duchovní celý národ. Proto je důležité rozvíjet svaté myšlenky. Lidství je považované za lidské, pokud jsou ve všech srdcích dobré myšlenky. Podobně se lidský život stane sladkým.

V této době má lidstvo mysl a srdce naplněné nečistými myšlenkami. Co je příčinou této vše pronikající nečistoty? Je to špatná myšlenka, která je zdrojem zla. Zkoumáte-li svou mysl, vždy se nejdříve dotazujte, je-li myšlenka správná či špatná, čistá nebo nečistá. Říká se, že srdce je něžné, mysl sladká a čas posvátný. Jak může za těchto okolností vyvstat chyba? Je třeba zajistit, aby vaše mysl byla naplněná svatými a čistými, laskavými a příjemnými myšlenkami. I velcí *sádhakové* by měli nejdříve pěstovat něžné srdce.

Tento lidský život, který je božím darem, by neměl být vyplýtván. Bůh má své vlastní plány, proč vám všem dal život. Božím záměrem je, aby byl každý vzorem pro zbytek lidstva. Tento vzor byste se měli pokusit poznat. Ideály jsou čisté a svaté. Důležitost lidského srdce spočívá právě v přítomnosti čistoty a svatosti. Když vstoupí nečisté myšlenky, stanou se naše srdce nečistými a naše činy zkaženými. Copak všechny vaše myšlenky a přání neprostupují celým tělem? Je správné říkat jednu věc a jinak jednat?

Pro řeč a myšlenky nejsou oddělené zdroje. Je jen jeden jediný zdroj proudění tekutin do všech částí těla a tím je srdce. Naplníte-li svá srdce láskou, vaše mluva, vaše činy se stanou čistými a svatými. Pět *indrijí* (smyslů) je jako kohoutky, zásobované z ústřední nádrže. Jak může povstat nějaká nečistá myšlenka nebo čin, je-li nádrž naplněná vodou čistých myšlenek? Když je srdce naplněné čistou láskou, jazyk nevysloví nečistá slova, oči neuvidí nic neslušného a uši se vyvarují neuctivých zvuků.

Každý by se měl ptát, jak plýtvá svým vzácným životem. Měli byste rozvíjet dobré myšlenky. Pokud vám do srdce náhodou vstoupila zlá myšlenka, vyprázdněte je, vyčistěte vodou svatých myšlenek a naplňte je myšlenkami čistými. Ve skutečnosti není možné, aby zlé myšlenky vstoupily do vašeho srdce, neboť ono je samotným chrámem božství. Proto říkáme, že Bůh je obyvatelem srdce (*hrdajavási*). V každém člověku je v jeho srdci přítomen odraz božství. Gíta říká: *Mamaiváńśó dźívalóké dźívabhútah sanátanah* (v projeveném světě jsou všichni jiskrami mého bytí). Proč dovolujete vstupovat do své mysli zlým myšlenkám, jste-li zrozeni jako božské bytosti?

Vaše mluva by měla být jemná. Nejen jemná a příjemná, ale také pravdivá. Jaký má smysl vyslovovat jemně nestoudné lži? Jazyk je možná jedním z nejdůležitějších údů lidského těla. Nejen, že je schopný zakoušet sladkost, on sladkost vylučuje zpěvem jmen plných nektaru – Góvinda, Mádhava, Dámódara. Božská jména boží jste dostali darem. Plné možnosti jazyka jsou dosaženy zpěvem sladkých Pánových jmen. Je také možné představit si boží podobu. Není jiná část lidského těla, která by byla důležitější, než je jazyk. Vzhledem k tomu, že celé stvoření vyzařuje z pravdy a je jí udržováno, orgány řeči by se měly trvale držet pravdy.

Vodní bublina, která povstává na vodě, existuje krátkou dobu a pak se ve stejné vodě rozpouští. *Nara* (člověk) je bublina a *Narájana* je voda. Jak může vstoupit něco zlého do existence, z božské čistoty povstávající, žijící v ní, trvající v ní a nakonec se rozplývající ve stejné spoustě vody? Z vody vycházejí všechny vodní bubliny, ale je chybou se domnívat, že bubliny jsou od vody odděleny. Uvědomte si blízký vztah mezi vodní bublinou a zdrojem vody. Nikdo nezkoumá tuto přírodní skutečnost. Stejně jako se nakonec rozplyne ve vodě bublina, která se z vody vynoří, člověk, který se vynořil z božství (*Narájana*) by měl nakonec s božstvím splynout. Právě tak, jako vodní bublina sdílí mnoho vlastností se svým zdrojem, jímž je voda, člověk, vynořující se z božství, v sobě sdílí vlastnosti božství. Lze se ptát, odkud jsou ony zlé myšlenky? Pocházejí z fyzického, vnějšího a světského života. Negativních stránek *prakrti* by se měl proto každý za každou cenu vyvarovat.

Náš Šrínivásan (člen Ústředního trustu) uvedl, že na tuto konferenci přijeli delegáti ze 165 států. Států je mnoho, ale země je jedna. Počet států není důležitý. Je mnoho šperků, ale zlato je jedno. Je mnoho hvězd, ale obloha je jedna. Bytostí je mnoho, ale dech je jeden. Jen tehdy, až si uvědomíte tuto jednotu mezi rozličnými objekty a jevy, můžete realizovat božství. Ať je to Alláh, Ježíš či Zarathuštra nebo jakékoliv jiné jméno, všechna ukazují na jedno jediné božství. Neměli byste kritizovat náboženské přesvědčení jiných lidí. Každý má svou vlastní metodu a následné uskutečnění blaženosti odpovídá jeho chápání.

Nejdříve se vzdejte všech zlých vlastností a přání. Toto prohlašují vědy následujícími slovy: *Na pradžajá dhanéna tjágénaiké amrtatvamánašuh* (nesmrtelnost je dosažena nikoli bohatstvím, potomstvím či postavením, je dosažitelná jedině sebeobětováním). Dnes lze nalézt u lidí jen zvětšující se břemeno přání, ale žádné sklony k sebeobětování. Zapomínají na zájmy své země a přibývá jejich osobních potřeb. Opomíjejí jednotu a užívají si rozmanitosti. Mateřskou zemi považujte ze své tělo. K tomuto velkorysému přístupu by měl každý dorůst.

Jistě, jsou lidé, kteří obětují část svého bohatství, ale ve všech takových činech je prvek sobectví. Pravá oběť je ta, která je zaměřená na božství. Při stavbě této obrovské haly se značně obětovali lidé za stavbu odpovědní. Díky jejich obětování je tento neposkvrněný a svatý prostor k dispozici velkému množství oddaných. Shromáždění v této hale reprezentuje lidi z různých zemí, rozličných náboženství a jazyků. Pro takové správné činnosti by měl člověk obětovat svůj blahobyť. Vaše oběť by neměla ústít ve zlé důsledky. Postarejte se, aby mířila vždy správným směrem.

Víte, že zde byla postavena hudební škola. Ta je také prospěšná pro celý svět. Bůh je milovníkem hudby a je jí okouzlen. Tuto hudební instituci jsme založili právě pro podporu božské hudby. Představte si, že sem přijel jeden člověk, žijící v jisté cizí zemi, aby postavil v Prašánti Nilajam tuto instituci. Jaké má štěstí! Nemyslete si mylně, že si Svámí libuje ve vychloubání či sebepovyšování. Po celém světě naleznete prvky sebezájmu ve všech charitativních činech, ale v Sáí institucích není po sebezájmu ani stopy. Při takových svatých aktivitách můžete pomáhat v jakémkoli rozsahu. Svámí vás o žádnou pomoc nežádá. On je schopný proměnit celý svět, bude-li si tak přát. Toto všechno ale dělá, aby vám všem umožnil dát vašemu životu smysl.

Na světě je mnoho bohatých lidí, ale ne všichni mají myšlenku či ideu oběti. Za mnohé životy se jim nashromáždila smůla. Jaký má smysl velké množství majetku, jestliže s sebou nemohou vzít ze světa ani hrst země. Příčinným nahromaděním bohatství a jeho uložením v bankách, a dokonce hromaděním špinavých peněz, se nikdo necítí nutkán obětovat bohatství pro svaté účely. Schované bohatství není lepší než špína. Takové bohatství je nepotřebné. Srdce by mělo být neposkvrněné a svaté. Vaše oběť by proto měla být pro Boha.

Jdete-li do obchodu a koupíte si kapesník, zaplatíte deset rupií. Jen tehdy, odevzdáte-li nějaké své náležitosti Bohu, je možné, abyste stejným způsobem získali lásku, milost nebo mír. Bůh od vás nic nežádá, ale musíte vykonávat své vlastní povinnosti. Pokud dáte jen malinko, dostanete od vševědoucího, všudypřítomného, všemohoucího Boha nazpět mnohé dobrodiní. Není třeba dávat žádné materiální věci, stačí, jestliže odevzdáte svoji čistou, neposkvrněnou lásku. Omezujte svoji touhu po majetku.

*Ani milionář nemůže strávit zlato jako potravu.
Jste-li sužovaní smůlou, i hůlka se změní v hada,
jste-li požehnaní štěstěnou, i prach se promění ve zlato,
učenec se může zvrhnout ve zvíře
a hloupý se může stát velkým mudrcem.*

*Je možné, aby si bohyně neštěstí
rozzvinula přitažlivost k bohatému člověku.
Nejste-li určeni osudem, nedostanete ani jedno paisa.
Ne, nikoli, můj příteli, udržuj svá přání v mezích,
připoj se do společnosti Sáiho a pěstuj zdravou mysl.*

(báseň v telugu)

Plňte své povinnosti s náležitou pozorností. Co největší měrou pomáhejte ostatním.

Jednou jela jedna starší dáma vlakem, pravděpodobně konala pouť. Jak vlak přejížděl řeku Kršna, hodila do řeky několik mincí. Jeden zámožný člověk v kupé poznamenal: „Jací jsou ti hinduisté blázni, když plýtvají penězi tím, že je vyhazují do řeky!“ Paní muže oslovila: „Můj synu, já blázen nejsem, ale ty ano. Jen si představ, kolik peněz vyplýváš na tabák, povzbuzující prostředky a alkoholické nápoje. Já jsem jen obětovala dvě *paisa*, abych potěšila Boha. Považuješ moji malou obětinu pro boží potěšení za bláznovství? Uvědom si, že řeky udržují život. Čistá voda těchto svatých řek nás omývá, hasí žízeň a očišťuje nás. Představ si, jestliže je takto prospěšná pouhá voda, jaké dobrodiní pak může udělit Bůh? Protože nemáš tuto víru, nic Bohu neobětuješ.“

Postoj v *kalijuze* je dávat málo a očekávat na oplátku velkou odměnu, jako když kupujete malý lilek a požadujete zdarma dýni. Jsou-li vaše přání velká, měli byste více obětovat. Venku vidíme množství žebráků. Nedávejte žebrákům žádné peníze. Peníze, které jste jim dali, mohou zneužít ke špatným účelům. Nejdříve byste se měli zeptat: „Příteli, co potřebujete?“ Jestliže mají hlad, nasyťte je. Měli byste dávat jen to, co je nezbytné. Přílišná velkodušnost vede k nebezpečí. Vždy se vyhýbejte rozhozovačnosti (*ati sarvatra vardžajét*).

K dýchání potřebujete vzduch, ale nadměrný příjem vzduchu povede ke všem možným komplikacím. Máte-li žízeň, musíte pít vodu, třeba celou sklenici. Můžete vypít vody celé Gangy? Nelibujte si tedy ve výstřelcích, ani byste neměli plýtvat. Spotřebovávejte absolutní minimum toho, co je třeba. Zadržování dechu bez výdechu po dlouhou dobu vám zničí plíce. Není-li strávené jídlo vyloučeno, poškodí se žaludek. Když něco dostanete, musíte také část obětovat. V obětování je mnoho radosti. Pokud někdo hromadí majetek bez jakékoli oběti, stane dříve či později před velkým nebezpečím.

Tjága (sebeobětování) je jóga a jóga je *bhóga* (radost). Taková jóga je pravým potěšením. Všichni lidé, spojení s hnutím Satja Sáí, by se měli obětovat v co nejširším rozsahu. Nepoužívejte nesprávným způsobem peníze, které máte ve své péči.

Potkáte-li někoho v nesnázích, prozkoumejte celou záležitost a v nezbytném rozsahu mu pomozte. Pro lidi bez domova můžete postavit malé domky. Pro ty bez příjmu na obživu zkuste zajistit nějaké prostředky k vydělávání peněz.

Jednou jel Ježíš s Petrem na lodi. Když dosáhli břehu, přistoupil k nim muž se slovy, že je hladový. Petr mu dal pár ryb. Na to Ježíš pravil: „Petře, proč dáváš potřebnému rybu? Dáš-li mu síť, bude si schopen chytit rybu sám. Skutečně není praktické mu dávat jednu rybu pro každodenní přežití.“ Místo pouhého utišení hladu na jeden den se pokuste nalézt tomu člověku práci, se kterou může získávat živobytí. Vzhledem ke vlivu věku *kali* očekávají lidé odměnu bez jakéhokoliv úsilí.

Řeknu vám, co se skutečně stalo v Prašánti Nilajam. Před jistou dobou zajistil Svámí útočiště pro fyzicky postižené. Denně se jim staral o jídlo. Několik žen začalo požadovat betelové listy a oříšky. Svámí vyplnil také tento požadavek. Tito lidé ale nebyli s pouhým živobytím spokojeni. Měli sklon chodit na trh a žebrot peníze. Všichni, od boháče po chudáka, se honí za penězi. Peníze přicházejí a odcházejí, morálka přichází a roste. Tato fakta jsou všem našim členům dobře známá. Víte-li to, nebojte se za penězi.

Je mnoho takových, kteří přicházejí za Svámím a chtějí mír mysli. Může vám Bůh dát mír? Mírem je prostoupen celý vesmír. Vtělením míru jste vy sami. Nejste si toho jen vědomi. Vnitřní mír je rozbíjen na kousky dopříváním si špatných návyků a nárůstem přání. Bůh se postaral o všechny lidské potřeby. Ať se podíváte kamkoli, nalézáte jen dobré věci. Člověk však neobrací pozornost k dobrým věcem života. Přitahují ho zlé věci a on důvěřuje jen zlému. Všichni jste tomu svědky.

Sešli jste se zde ve stovkách tisíců a vše bylo zařízeno pro nasycení vás všech zdarma. Jak chutné to jídlo bylo! Svámí si také vzal stejné jídlo, jako jste měli vy. Bylo nejen chutné, ale i čisté. Kuchaři připravovali jídlo s velkým nadšením. Některým se však tato strava nezamlouvala a šli do pětihvězdičkového hotelu, kde platili nestoudné stovky rupií za stravu, která nemá hodnotu ani jediné rupie. Takový egoismus a okázalost byste měli ze své bytosti vykořenit. Berte si jen to, co je nezbytné k utišení hladu.

Dá se říci, že chudí lidé jsou ve skutečnosti ti nejbohatší. Jelikož jsou jejich potřeby omezené, prožívají spokojenost a mír, který neznají ani ti nejmajetnější. Mír je vskutku uspokojením. Nespokojenost ústí v duševní strádání. Omezujte proto své požadavky a používejte svých přebytků pro správné účely. Šetříte peníze jen proto, abyste poslali děti nebo vnuky do cizích zemí? Až vyrostou, jen Bůh ví, pojedou-li do Ameriky nebo jinam. Jestliže je zahraniční vzdělání

jejich osudem, dostanou je. S tímto druhem nadměrných přání ztrácí člověk svoje lidství a stává se téměř zvířetem. Lidství by mělo směřovat k božství, nikoli ke zvířecí povaze. Tyto věci vyprávím tak dlouze proto, abych zdůraznil, že pokud uvedete do praxe to, co vám teď bylo řečeno, váš život bude plodný a smysluplný.

Zde je třeba poznamenat další důležitou věc. Předpokládejme, že máte nějakou naléhavou práci v Dillí nebo Bombaji a můžete cestovat letecky. Proč utratíte tolik peněz za cestu letadlem, nemáte-li žádnou nutnou práci? Místo toho můžete jet vlakem a ušetřit mnoho peněz, které lze použít za nějakým konstruktivním účelem. Můžete říci, že letadlo je bezpečnější než cesta vlakem. Neslycháte však v dnešní době o haváriích letadel? Je-li konec předurčen, setkáte se s ním tak jako tak. Omezíte-li své výdaje, povedete klidný život.

Neplýtvajte penězi. Nesprávné použití peněz je špatné. Neplýtvajte jídlem, jídlo je Bůh. Mnoho lidí si naloží na talíř příliš mnoho a nakonec většinu vyhodí. Říká se: *annam brahma* (potrava je *brahma*). Jaký má smysl uctívat *brahma*, jestliže plýtváte jídlem, které je evidentně formou *brahma*? Stejně tak je Bohem i čas. Bůh je veleben jako *Kálája namah, kála kálája namah* (Bůh je čas, Bůh je vládcem času). Proto časem neplýtvajte. Proplýtvaný čas je proplýtvaný život. Neplýtvajte svou energií četbou vulgárních příběhů a prohlížením nemravných obrázků, sledováním televize a filmů. Můžete se jistě dívat na to, co je dobré. Mnoho energie se vyplývá špatnými myšlenkami, špatnými pohledy, špatným posloucháním a špatnou mluvou.

Mluvte v nezbytném rozsahu. Ten, kdo si libuje v nadměrné mluvě, je blázen. Mnozí, kteří se účastní shromáždění, vedou nepotřebné hovory s lidmi kolem sebe. Neuvědomují si, že nadbytečný hovor vede k plýtvání energií a dělá jim špatnou pověst. Bůh je známý jako *šabda brahma*, což znamená Bůh je v podobě zvuku. Nezneužívejte ho. Dnes se lidé zajímají o obscénní obrázky. Jaký z toho mají prospěch? Vůbec žádný. Proto se nedívejte na nic špatného.

Lidé chodí do chrámů, aby spatřili božstvo, ale když se před ně postaví, zavrou oči a modlí se. Je-li tomu tak, proč vůbec do chrámu chodí? Když jdete do chrámu, měli byste mít oči otevřené a těšit se z krásné podoby božstva. I při našich *bhadžanech* Svámí shledává, že mnozí z chlapců zavírají oči a zpívají. Nejsou slepí jako Súrđás! Každý by měl hledět na božskou formu a umístit ji ve svém srdci. Jedině tak může růst v oddanosti. Svámí vám vysvětluje i tyto nepatrné detaily, abyste jim mohli lépe porozumět a uvádět je do praxe. Některých těchto věcí si nemusíte být vědomi. Jejich osvětlení považuje Svámí za svoji povinnost. Pokud převedete toto učení do praxe, buďte ujištěni, že dosáhnete božství.

Svámí vám často opakuje: můj život je mým poselstvím. Následujte mne, Svámí miluje všechny. Láska je vysoce posvátná. Rozvinete-li lásku, ta se postupně promění v moudrost. Je to z lásky, že Svámí uděluje lidem po celá léta svatost a božství. Dnes jste se zde shromáždili ve velikém množství. Poslal vám Svámí nějaké pozvání? Nikoli! Přitáhla vás sem Svámího láska. Láska je největší přitažlivostí. Přišli jste sem, abyste prožívali blaženost, kterou nemůžete dostat u sebe doma, ve městě, vesnici, státě či zemi. Nastolte do svého srdce božský princip, který vám tuto blaženost udělí.

Mundé, mundé matir bhinnah (hlavy se různí, stejně tak pocity). Každý má své libosti a nelibosti. Co se jednomu jeví jako dobré, může se někomu jinému jevit jako špatné. Dobré a špatné jsou postoje vaší mysli. Sái s nimi nemá nic společného. Přirozeností Sáiho je láska a jen láska. Říháte to, co jíte. Podobně jste zodpovědní za všechny své špatné myšlenky. Svámí nemá absolutně žádné špatné myšlenky. Jeho slovo je čisté, jeho činy jsou čisté, jeho srdce je čisté. On je vtělenou čistotou.

V průběhu celých pětasedmdesáti let nikdy nikoho nežádal o jakoukoliv laskavost. Přesto se vykonalo tolik sociálně prospěšných projektů. Jak se všeho dosáhlo? Vydělává Svámí něco? Nemá majetek v hodnotě jediného *paisa* (haléře). Ale má velké jmění, jehož si nejste vědomi. Svámího jměním jste vy všichni. Nikdo jiný takové jmění nemá. Všechno světské vlastnictví má určité meze. Ale láska mezí nemá. Je neomezeným jměním. Jen láska vás dokázala všechny přivést sem.

Všichni, kteří se účastnili této konference, by si měli zopakovat, co zde bylo řečeno a měli by se pokusit alespoň část z toho uvést do praxe. *Lókáh samastáh sukhinó bhavantu* (Nechť jsou světy šťastny). Modlete se za blaho celého světa, nejen za své a blaho své rodiny. Jak byste mohli vy a vaše rodina existovat bez společnosti?

Než tuto promluvu ukončí, dovolu Svámímu, aby vám vyprávěl jeden malý příběh: Žil jednou jeden král a královna, kteří se velice dobře starali o svůj lid. Když královna potírala jednoho dne královi hlavu olejem, uronila krupěje slz. Král si toho povšiml v zrcadle, stojícím oproti němu a zeptal se jí, proč pláče? Na jeho naléhání odpověděla: „Ó, králi! Nalezla jsem na tvé hlavě několik šedivých vlasů. Toto je první zpráva, kterou Bůh posílá člověku, že se jeho konec blíží. Druhá zpráva je, když se zamlží zrak. Třetí, když začnou padat zuby a poslední, když se na těle objeví vrásky. Dnes jsi dostal první zprávu. Proto jsem sklíčená žalem.“

Král byl moudrý. Okamžitě odejel do pralesa a vykonal pokání. Zjevil se před ním Pán Nárájana. Král se modlil: „Ó, Pane, tvá blízkost (*sannidhi*) je mým bohatstvím (*pennidhi*). Prosím, zahrň mne svou milostí. Chci, aby každý v mé zemi žil v rovnosti. Neměl by být žádný rozdíl mezi bohatým a chudým. Pro můj lid by neměl být nedostatek jídla, šatstva a přístřeší. Pán Nárájana odpověděl: „Ó, králi, tvé přání je bez pochyby velice ušlechtilé. Není však možné učinit každého stejným. V tomto stvoření je pestrost nepostradatelná.“ Král žádal, aby bylo přání splněno. Pán Nárájana se dal nakonec královou prosbou obměkčit.

Při návratu si král povšiml, že jeho království prošlo velkou změnou. Kamkoli se podíval, spatřil výstavné budovy. Lidé cestovali jen auty a letadly. Nenalezl nikoho, kdo by šel po ulici. Když dorazil do svého paláce, zjistil, že cesta proti paláci je velmi znečištěná. Neviděl žádného hlídače ani metaře. Zavolał tedy okamžitě královnu a požádal ji, aby poslala pro metaře. Odpověděla, že metař, holič, prادلák a kuchař se nepřihlásili do práce, neboť přes noc zbohatli a nemají už potřebu pracovat. Tu si král uvědomil, že to byla jeho chyba, když požádal Nárájana o dobrodiní, aby si všichni byli rovni.

Královna také cítila, že by nebylo na tomto světě možné žít bez duality bohatých a chudých, dobrých a špatných. Odešla tedy do pralesa také a konala pokání. Když se před ní objevil Pán Nárájana, zeptala se: „Jaký dar jsi dal mému manželovi?“ Nárájana odpověděl, že král chtěl, aby celý jeho lid žil v hojnosti jako on. Nato královna odvětila: „Ó, Pane, jaký má smysl, jestliže jsou lidé pod takovým ušlechtilým králem špatní?“ Proměň laskavě všechny lidi v ušlechtilé. Nechť král i jeho lid žijí po sto let.“ Pán Nárájana, potěšený její velkorysostí, řekl: „Ty budeš žít šťastně sto let také.“ Královna se vrátila do království a vyprávěla králi o tom, co se stalo. Problém však trval stále, neboť holiči, pradeláci a kuchaři nebyli k mání.

Král odešel opět do pralesa a modlil se k Nárájanovi: „Ó, Pane, to, co jsem si od tebe přál, bylo úplně chybné. Platím za to, že jsem nedbal tvé rady. Navrať, prosím, království do jeho původní podoby.“ Nárájana odpověděl: „Tak se stane.“ Král zjistil, že štěstí spočívá v jednotě s Bohem, nikoli v materiálním pohodlí. Když se vrátil do svého království, vše vypadalo normálně. Metaři, holiči a ostatní, náležející do různých vrstev společnosti, plnili své povinnosti jako obvykle. Tak vidíte, že cokoli Bůh dělá, je svaté a je to pro vaše dobro. Není správné, abyste pamatovali na Boha jen v dobách nouze. *Sukhaduhkhé samékrtvá lábhálábhau džajádžajau* (nakládejte stejně s radostí a bolestí, úspěchem a nezdarem). Za žádných okolností by neměla vaše láska k Bohu zakolísat. Vaše víra by měla být pevná.

Studenti a delegáti!

Prožívejte blaženost realizací alespoň jedné či dvou myšlenek, které jste zde slyšeli a dělte se o ni s ostatními. Modlete se o dobro celého světa. Satja Sái Organizace má osvobodit celý svět. Jako její členové byste se měli účastnit aktivit, které pozvednou společnost. Pouhá služba ústy tomuto záměru neposlouží. Uvedte do praxe vše, co jste se na této konferenci dozvěděli. Světový mír nemůže být dosažen modlitbami a rituály. Může být docílen jen tak, že vaše chování bude dobré. Praktikujte, než budete kázat. To je skutečná oddanost, to je pravá služba. Oživujte dávnou kulturu Bháratu a proměňte jej v božskou zemi. Jen tak budou vaše životy posvěceny.

*U příležitosti 7. světové konference Satja Sái organizace,
v Prašánti Nilajam dne 24. listopadu 2000*